Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre 2026



Natàlia Sánchez. Escola Fàbrica Josep Catasús

194 FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
Patronat de Turisme
Diputació Tarragona
Consell Comarcal Ribera d'Ebre
Ajuntament de Móra la Nova
La Fira

arquitectura modular per a un futur sostenible

Construïm habitatges mínims de qualitat, amb criteris d'arquitectura passiva
i sistemes constructius eficients, sensibles amb el territori.
Pavellons de petit format per la teva casa de vacances o equipament de lloguer turístic.



pavellons rurals

udeu arquitectura i producció scp
Puigmartí 36, baixos int. 2a 08012 Barcelona 93 218 86 93
www.udeu.net

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

194 FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial



Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Patronat de Turisme

Diputació Tarragona

Consell Comarcal
Ribera d'Ebre

Ajuntament de Móra la Nova

LA FIRA



194

FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial

Albert Dalmau Miranda

PREGONER DE LA FIRA

Les fires han estat sempre espais de trobada, d'intercanvi i de progrés. Llocs on compartir allò que fem, descobrir noves oportunitats i reforçar els vincles que fan avançar un territori. La Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova ho fa des de 1831 i és, per tant, una de les cites amb més història de les Terres de l'Ebre i de tot el país.

Aquesta trajectòria té encara més valor perquè ha sabut evolucionar al costat d'un sector que també s'ha transformat profundament. Avui l'agroalimentari és un dels grans actius de Catalunya. Genera activitat i ocupació arreu del territori, representa prop d'una cinquena part de la nostra economia i combina una forta tradició productiva amb innovació, tecnologia i una creixent projecció internacional.

Però la seva importància va molt més enllà de les xifres. Parlar d'agricultura, ramaderia i alimentació és parlar de territori, de paisatge, de capacitat productiva i de la fortalesa d'un país per afrontar el futur amb més garanties.

Móra la Nova i les Terres de l'Ebre en són una bona expressió, amb iniciativa, coneixement i capacitat per continuar generant activitat i oportunitats per al conjunt de Catalunya. Aquesta és la fortalesa que hem de saber fer créixer, sumant arrelament i innovació, tradició i ambició, per encarar amb confiança els reptes que tenim al davant.

Que aquesta nova edició de la Fira sigui, un any més, una mostra d'aquesta empenta i d'aquesta confiança en el futur.

Bona Fira a tothom!

Honorable Sr. Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència de la Generalitat de Catalunya

194

FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial



Jesús Álvarez Vilàs
PRESIDENT DE LA FIRA

Benvolgudes veïnes i benvolguts veïns de Móra la Nova,

Com ja és tradició, a finals d'octubre celebrem la Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova, que enguany arriba a la seva 194ª edició, consolidada com la fira multisectorial més antiga de Catalunya i un referent de les Terres de l'Ebre, amb prop de 60.000 visitants durant quatre dies.

Com a moranovenc, és un orgull formar part d'aquesta història i, com a alcalde, una gran responsabilitat vetllar perquè la Fira estigui a l'altura del seu prestigi. Vull agrair especialment la dedicació dels treballadors i treballadores de l'Ajuntament i de les persones voluntàries de la Comissió de Fires i Festes, imprescindibles per fer possible cada edició.

Vull expressar també el meu agraïment a tots els expositors i firaires que, any rere any, continueu confiant en la Fira de Móra la Nova, així com donar la benvinguda a tots aquells que us hi incorporeu per primera vegada. La vostra confiança i participació són essencials per fer créixer l'esdeveniment, enriquir-ne l'oferta i mantenir viu el seu esperit comercial i dinamitzador.

Aquesta Fira arriba en un moment difícil per al sector agrícola i vitivinícola, marcat per l'augment dels costos de producció i la davallada del consum de vi. Per això, continuem apostant per promocionar els productes i productors del territori, amb la Fira del Vi com a espai de suport i difusió d'un sector essencial per a la nostra economia.

Alhora, treballem per diversificar l'activitat econòmica i impulsar la projecció tecnològica de la comarca, atraient noves empreses i generant oportunitats de futur. En aquesta línia, l'Ajuntament formalitzarà aquest mes la compra dels terrenys situats darrere del CAP, per millorar i garantir l'espai que necessita la Fira, tot planificant un creixement ordenat i sostenible del municipi.

Finalment, us convido a gaudir d'aquests dies de Fira amb les vostres famílies, amistats i veïnat, i a continuar fent d'aquest esdeveniment un motiu d'orgull compartit.

Molt bona Fira a tothom!



194

FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial

Jordi López Leor
DIRECTOR DE LA FIRA

Quan s'acaben les Festes Majors, segurament de forma exagerada, molts diem "l'estiu ja s'ha acabat, d'aquí a dos dies, la Fira". Doncs ja han passat els "dos dies", i la 194ª edició de la Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova està tocant a les nostres portes. Arribar fins aquí no ha estat un camí senzill. Mantenir viu un esdeveniment d'aquesta magnitud des de la seva fundació és un repte majúscul que demostra la resiliència del teixit econòmic del territori i el compromís incondicional de tot un poble (tant des del vessant públic com privat). Rere cada edició hi ha molt esforç, perseverança, alts, baixos i la voluntat explícita de continuar sent el gran aparador multisectorial de les nostres terres. No és fàcil i ningú pot tenir la recepta miraculosa per assegurar l'èxit de la Fira. Potser busquem la resposta en l'organització, quan pràcticament tenim la resposta en els nostres expositors i visitants.

Si tenim algun mèrit organitzatiu, cal buscar-lo en la capacitat d'adaptació als nous temps dels sectors exposats, l'adaptació a la nova gestió administrativa de l'esdeveniment i de la gestió dels nous paradigmes de comerç. El comerç ha evolucionat a un ritme vertiginós, i la Fira ha sabut transformar-se en paral·lel, passant de basar-se en les transaccions tradicionals a esdevenir un punt de trobada dinàmic on conflueixen l'experiència presencial i les noves tendències de mercat.

El nostre gran desafiament continua sent integrar la nova revolució tecnològica. La digitalització, la sostenibilitat i la intel·ligència aplicada al camp, al comerç i a la indústria no són el futur, són el present. A Móra la Nova en som testimonis de primera mà, d'aquesta revolució tecnològica. I esperem que la Fira en pugui ser un reflex fidel.

Visca la Fira!

Comissió Organitzadora de la Fira

Jesús Álvarez Vilàs
President del Consell de la Comissió de Fires i Àrea de seguretat i accessos

Jordi López Leor
Director de la Fira

Laura Griñó Serret
Regidora de Festes

Maria del Mar Vilanova Castillo
Àrea Comercial i Recinte Firal

Gemma Bosquet Sabaté
Àrea de Protocol

David Rubio Pena
Àrea Comercial i Recinte Firal

Guillem Trinchán Segura
Àrea Comercial i Recinte Firal

Esther Escolà Piñol
Àrea de Comerç i Firaires

Yolanda Escalera Escalzo
Àrea de Comerç i Firaires

Anna Rodríguez Gutiérrez
Àrea Agricultura i Ramaderia

Joan Casanova Falcó
Àrea Fira del Vi

Antoni Canalda Sabaté
Àrea Fira del Vi

194 FIRA
Agrícola - Ramadera Industrial

Les pubilles i hereus 2026

us desitgen una bona Fira



www.jurisa.com

Móra d'Ebre | Reus | Cambrils | El Morell | La Selva del Camp

JURISA

Carrer Bonaire, 54 - baixos · 43740 Móra d'Ebre
Tel. 977 402 632 // mora@jurisa.com



Gestió Administrativa i Tributaria Vitivinícola

www.lexviti.com

Trans CP S.L.

Planta de formigó

Lloguer de contenidors per a obres

Gestió de residus

Lloguer de retro excavadores i dúmpers

Subministrament d'àrids

transcp@transcp.com
www.transcp.com
Trans CP, S.L.
Ctra. Riba-roja, s/n
43750 Flix
+34 977 410 898
+34 675 560 072

ºCLIMARTÍ

FRED INDUSTRIAL

629 427 207

Us desitja bona fira!!

CLINICA DENTAL

Dr. Sergio Gayán

-Implantologia
-Periodoncia,
-Prótesis
-Ortodoncia
-Odontologia general
-Estetica dental

C/ Major, 91 - Baixos
Móra la Nova (Tarragona)

Tel. 977 40 05 61

Bonpreu
Esclat

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

FIO
FIRA INTERCOMARCAL DE L'OLI

194

FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial



PREMIS XXIV CONCURS FIO 2026

Grans productors

OLIS FRUITATS VERDS AMARGS

Finalista:
LES ÀRGOLES PICUAL 100%
Guanyador:
PRIORDEI ARBEQUINA PRIMERENC

OLIS FRUITATS VERDS DOLÇOS

Finalista:
LA MASROJANA

Guanyador:
PRIORDEI ROJAL 100%

OLIS FRUITATS MADURS

Finalista:
OLIS SUÑER, ECOLÒGIC

Guanyador:
LES ÀRGOLES ARBEQUÍ 100%

Petits Productors

OLIS FRUITATS VERDS AMARGS

Finalista:
MAS BETURIÀ
Guanyador:
ESCOLA AGRÀRIA DE GANDESA, ARBEQUÍ 100%

OLIS FRUITATS VERDS DOLÇOS

Finalista:
ESCOLA AGRÀRIA DE GANDESA, EMPELTRE 100%

Guanyador:
EA Gandesa

OLIS FRUITATS MADURS

Finalista:
AIBAR 1985 SL
Guanyador:
OLIARETÉ ARBEQUÍ 100%

FIO

RIBERA D'EBRE
TERRA ALTA
PRIORAT

30 I 31 DE GENER
DE 2027



Marc Elias - Escola d'arts plàstiques i disseny Josep Casadó

XXV FIRA INTERCOMARCAL DE L'OLI

MÓRA LA NOVA

Generalitat de Catalunya · Patronat de Turisme · Diputació Tarragona · Consell Comarcal Ribera d'Ebre · Consell Comarcal del Priorat · Consell Comarcal de la Terra Alta · AJUNTAMENT DE MÓRA LA NOVA · FIRA


Tardor
El Comellar
Eduquem amb el cor
687 850 538 / 877 91 22 04
Bona Fira!
Llar d'infants municipal

Occident
Assegurances

Eduard Moliné Brull
Agent d'Assegurances Exclusiu

eduard.moline@occident.com
Telèfon 646 341 037

agroseguro
Experts en agroseguros

Oficina Montblanc:
Riber, 9. Tel. 977 862 910

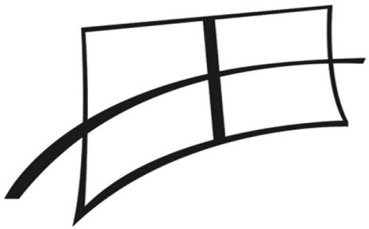
Oficina Móra la Nova:
Major, 7 Local 3. Tel. 877 054 040

MONFORTE
MAJOR, 60
43770 MÓRA LA NOVA
628 568 551

Fleca artesana
L'enfarinada
Pa de massa mare
Brioixeria artesana
Forn de llenya
Móra la Nova
Av. Lluís companys, 9
621 41 36 56
@enfarinada



FLORISTERIA
M.AYET
Mercamasos C.B.
C/ Major 68
Telf. 977403175- 606505899
43770 Móra la Nova
floristeriamayet



ALUMINIS CASTELLVELL
JOAL SYSTEMS S.L.

ALUMINI-PVC

CARRETERA CASTELLVELL NÚMERO 30 • 43392 CASTELLVELL DEL CAMP (TARRAGONA) • 977762094

PIÑOL ARQUITECTES

Agustí Piñol i de Vallobà
Agustí Piñol i Jurado

Tel. 977 400 725 i 653 250 268
C/Major 120 1r 1a Móra la Nova -43770- Tarragona
apvalloba@gmail.com - apinoljurado@hotmail.com



sublim
CENTRE D'ESTÈTICA INTEGRAL

Lluís companys, 19 baixos
43770 Móra la Nova
Tarragona
977 401 047

CARNISSERIA - CANSALADERIA

Casa "La Zuima"

Josep Mª Pasanau

ESPECIALITATS EN EMBOTITS PROPIS

C. Major, 130 Telèfon 977 400 697
43770 Móra la Nova (Tarragona)

FLECA DE LLENYA
CA LA NATI
✆ 977 408 010
C. Major, 6
43746 LA SERRA D'ALMOS
(Tarragona)

Neus
PERRUQUERIA UNISEX
c/ Onze de Setembre, 5 Móra la Nova
T. 977 401 518 - 652 402 009

LA LLAR
Menjar per emportar
Plats diaris y per encàrrec
Plaça de la verdura nº 7
Mora la Nova
Tarragona
Telf: 636508575
gemallande@hotmail.com
www.facebook.com/lallar

CARNISSERIA
Josefina
RAMADERIA
CRIANÇA PRÒPIA
Tel. 977 400 385
Plaça Catalunya, 2 **MÓRA LA NOVA**

LO POBLE
TALLER DE GRAVAT I ESTAMPACIÓ

ESTÈTICA
FENDI

assessoria
PIÑOL

fiscal · laboral · comptable · mercantil · jurídica
gestoria · assegurances Zurich

MÓRA D'EBRE - FALSET
info@assessoriapinol.cat



ALUMINIS
ORAGLASS s.l.u.

Av. Pius XII, 8 Baixos
Tels. 977401030 - 660728705
43740 Móra d'Ebre (Tarragona)
info@aluminiosmoraglass.es



Damm
TURIA
KELER
Voll-Damm
DOBLE MALTA
FREEDAMM
Damm Lemon
Cerveza & Limón
VICTORIA
MÁLAGA

Distribuïdora per a l'alimentació i l'hostaleria

DisBeGrup SL
977401146 - 673115623
administracio@disbegrup.es
POL. IND. ELS AUBALS
C/ GINESTA, 2 MORA LA NOVA

pepsi
KAS
Schweppes
BITTER KAS
TriNa
Aquarade
7UP
ROCKSTAR ENERGY DRINK
Lipton

Bona Fira

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

FIRA DEL VI

194

FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial

EXPOSITORS FIRA DEL VI

DO MONTSANT

CELLER ANGUERA DOMÈNECH, DARMÓS
AIBAR 1895 SL, DARMÓS
CELLER CEDÓ ANGUERA, LA SERRA D'ALMOS
MAS DE LA CAÇADORA, ELS GUIAMETS
CELLER DE L'ERA, CORNUDELLA DE MONTSANT
VINYES D'EN GABRIEL, DARMÓS

DO TARRAGONA

CELLER PEDROLA, MIRAVET
MOLÍ DE RUÉ, VINEBRE
VINS SUÑER, GINESTAR

DO TERRA ALTA

CELLER DE BATEA, BATEA
CASA MARIOL, BATEA
LA MADRE VERMOUTH, BATEA
ESCOLA AGRÀRIA GANDESA, GANDESA
CELLER COOPERATIU DE GANDESA, GANDESA
CELLER VILANOVA, BATEA
CELLERS TARRONÉ, BATEA

DOQ PRIORAT

SOLÀ CLÀSSIC, BELLMUNT DEL PRIORAT

SENSE DO

VINS PEDRAVOLTA, NONASP
CELLER CA L'ERIC, MIRAVET
ESCOLA D'ENOLOGIA DE L'INS PRIORAT, FALSET

Amb la col·laboració de:

Patronat de Turisme

IDECE
Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre

Diputació Tarragona

Guanyadors del XXXII Concurs de vins de Móra la Nova

El passat 5 de juny de 2026 va tenir lloc a la sala polivalent de la Biblioteca Municipal de Móra la Nova el tast dels vins participants en el XXXII Concurs de vins de la 194ª edició de la Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova. El jurat, compost per professionals vinculats al sector del vi, van haver d'escollir entre les 74 mostres de vins i licors de 16 cellers pertanyents a les DO Montsant, DOQ Priorat, DO Tarragona i DO Terra Alta.

Els membres del jurat van puntuar els vins, tot obtenint els següents resultats:

NEGRE CRIANÇA	1R PREMI	MOSKA NEGRA	DO TARRAGONA	CELLER SUÑER
	2N PREMI	PEDRAVOLTA N	SENSE DO	VINS PEDRA VOLTA
	3R PREMI	XYZ (TRIDIMENSIONAL)	DO MONTSANT	AIBAR 1985 SL
NEGRE JOVE	1R PREMI	MERIAN NEGRE	DO TERRA ALTA	CELLER TARRONÉ SL
	2N PREMI	VIVERTELL LA PELUDA	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	3R PREMI	ELEFANT 25	DO TERRA ALTA	ECA GANDESA
NEGRE RESERVA	1R PREMI	JAUME CIURANA		INS PRIORAT
	2N PREMI	L'AUBE	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	3R PREMI	CLÒNIC 21	DO MONTSANT	CELLER CEDÓ ANGUERA
BLANC CRIANÇA	1R PREMI	PRIMICIA	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	2N PREMI	SISQUERA SELECCIÓ	DO TERRA ALTA	CELLER TARRONÉ
	3R PREMI	SOMDINOU	DO TERRA ALTA	COOPERATIVA GANDESA
BLANC JOVE	1R PREMI	XIULET	DO TARRAGONA	CELLER CA L'ERIC
	2N PREMI	VALL MAJOR	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	3R PREMI	PEDRAVOLTA BLANC	SENSE DO	VINS PEDRAVOLTA
ROSAT	1R PREMI	VALL MAJOR	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	2N PREMI	4G	DO TERRA ALTA	CELLER VILANOVA
	3R PREMI	JAUME CIURANA		INS PRIORAT
ESPECIALS RANCIS I DOLÇOS	1R PREMI	SOL I SERENA	DO TARRAGONA	MOLÍ DE RUÉ
	2N PREMI	4G	DO TERRA ALTA	CELLER VILANOVA
	3R PREMI	CAMÍ DE SIRGA	DO TARRAGONA	CELLER PEDROLA
ESCUMOSOS	1R PREMI	CAVA PRIMICIA	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	2N PREMI	PRIMICIA ANCESTRAL	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	3R PREMI	XIULET	DO TARRAGONA	CELLER CA L'ERIC
VERMUT	1R PREMI	EQUINOX	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
NATURALS	1R PREMI	NATURALIS B	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	2N PREMI	SENSE NEGRE	DO TERRA ALTA	CELLER BATEA
	3R PREMI	JUNQUET	DOQ PRIORAT	SOLÀ CLÀSSIC

LA HISTÒRIA FERROVIÀRIA DE MÓRA LA NOVA: UN PATRIMONI QUE ENCARA BATEGA

DESCOBREIX-NOS!

Obert tots els caps de setmana i festius!

museuferrocarril.cat

977401705 - 676640345

info@museuferrocarril.cat

Estació s/n – Estació de Móra la Nova
43770 – Móra la Nova



GASULLA
ADVOCATS
LAWYERS

PENAL | MATRIMONIAL | SUCCESSIONS I HERÈNCIES | CIVIL I MERCANTIL
CRIMINAL LAW | FAMILY LAW | INHERITANCE & DIVORCE | CIVIL & COMMERCIAL LAW

IMMOBILIARI | ARRENDAMENTS I CONTRACTES | URBANISME | ADMINISTRATIU
REAL ESTATE & MORTGAGES | CONTRACTS | TOWN PLANNING | PUBLIC LAW

RECLAMACIONS | RESPONSABILITATS CIVILS | BANCARI | CONSUMIDORS I USUARIS
CLAIMS | TORTS | BANKING | USERS & CONSUMERS

Av. Pius XII, 1, 1r A · **43740 Móra d'Ebre** · Fax 977 40 21 91
Tel. **977 40 31 47** · **jgasullaferre@advocatstortosa.org**

IJ Instal·lacions Jordi

Instal·lador Autoritzat

electricitat • fontaneria • aire condicionat • calefacció
antenes TV • energies renovables • tractament d'aigües

www.instala

Jordi Castillo Aguilar
T. **616 343 948** - Móra la Nov
e-mail: jordi@instalacionsjordi

IJ Instal·lacions Jordi
Instal·lador Autoritzat
electricitat • fontaneria • aire condicionat • calefacció
antenes TV • energies renovables • tractament d'aigües

www.instalacionsjordi.com

Jordi Castillo Aguilar
T. **616 343 948** - Móra la Nova



Pressupost sense compromís.
Possibilitat de finançament.
Obra nova, reparació i manteniment per empreses i particulars.
Energia solar.
Piscines i tractament d'aigües:osmosi i descalcificadors.
Venta i instal·lació d'electrodomèstics.
Disseny il·luminació interior i exterior.
Antenes de TV, TDT, satèl·lit i xarxa.

BIOMASSA
SUBMINISTRAMENTS AGROPECUARIS

Francesc Graell Rodríguez

C/ Ventura Gasol, 3 bxos · 43770 MÓRA LA NOVA · Tel. 657 868 560

Alltech® CROP SCIENCE

PLANT HEALTH CARE

ProAct® Proteína harpin αβ

LLUIS GIRONÉS PEDROL

ARQUITECTE

C/ Major, 65 baixos dreta

Tel. 977 403 290 - Mòbil 639 865 207

MÓRA LA NOVA

INSTAL.LACIONS

miquel roca

- ELECTRICITAT
- GAS
- LAMPISTERIA
- PISCINES
- CALEFACCIÓ
- TRACTAMENTS D'AIGUA
- CLIMATITZACIÓ
- ENERGIES RENOVABLES

Tel. 649 28 06 87 e-mail: instalmroca@gmail.com

C/ Mariana Pineda, 4 Móra la Nova 43770

Instal.lacions d'aerotèrmia i solar fotovoltaica per autoconsum

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

ACTES DE LA FIRA

194 FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial

Dimecres 21 d'octubre

18:30 h

A la sala d'estudi de Biblioteca Municipal.
Presentació del llibre *L'Edat d'Or de la Vinya al Priorat (1876/1896): El fracàs d'un model*, de Pere Audí. Coordina l'acte Jordi Martí Font, de l'editorial Lo Diable Gros. Entrada lliure fins omplir aforament

Dijous 22 d'octubre

Inauguració de la 194ª Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova

18:15 h

Davant l'Ajuntament.
Recepció de les autoritats i del pregoner de la 194ª Fira de Móra la Nova, **l'Honorable Sr. Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència de la Generalitat de Catalunya**.

18:30 h

Al Casal Municipal.
Parlament del president de la Fira i pregó inaugural de l'esdeveniment. Lliurament dels premis del concurs literari i del concurs de vins. Presentació del cartell de la FIO 2027 i reconeixement a l'artista.

19:30 h

Inauguració i visita al recinte firal.

Divendres 23 d'octubre

JORNADES AGRÍCOLES DARPA

A la sala d'actes de l'Ajuntament

9:45 h Presentació de la jornada a càrrec de *Jordi López, regidor d'Agricultura i director de la Fira de Móra la Nova.*

10:00 h Maneig de l'aclarida i regulació de la càrrega de préssecs i nectarines amb *Sevengib R. Estanis Torres, investigador especialista en préssec de l'IRTA.*

11:20 h Descans

11:30 h Aplicació de productes fitosanitaris amb drons: normativa, seguretat i casos pràctics. *Eduard Ibáñez Salinas, enginyer de forests i director general d'Aerofor.*

12:30 h La reducció d'inòcul primari com a eina en el maneig de les malalties en els ametllers. *Lídia Aparicio, tècnica del programa de Fructicultura de l'IRTA.*

13:15 h CLOENDA. *Montse de Castro, cap de l'OC de la Ribera d'Ebre.*

JORNADES RAMADERES DARPA

A la sala d'estudi de la Biblioteca Municipal

10:00 h Presentació de la Jornada.

10:10 h Producció Agrària Sostenible: una oportunitat per al sector ramader. *Anna Saenz Serrano, responsable de benestar animal i sostenibilitat del Servei d'Ordenació Ramadera del DARPA. Lídia Gómez Segura, tècnica del Servei d'Ordenació Ramadera del DARPA*

11:30 h Tendències en matèria de sostenibilitat en les granges de porcí. *Mariona Pratdesaba Rovira, enginyera tècnica agrícola. Directora de l'àrea de projectes d'INNOVACC (Associació Catalana d'Innovació del Sector Càrnic).*

12:30 h Cloenda de la jornada.

Divendres 23 d'octubre

10:00 h
Obertura del recinte firal.
Interior del pavelló ramader.
Durant tot el dia, exposició d'aus exòtiques, cavalls i altres animals.

II Connecta Tech. Jornada de Talent i FP
9.30 h – 13.00 h
Al Casal Municipal de Móra la Nova.
9:45 h Benvinguda institucional.
10:00 h Context tecnològic de la Ribera d'Ebre.
10:15 h Necessitats de talent de les empreses.
11:30 h Formació i preparació de l'alumnat.
12:00 h Cloenda institucional.
12:15 h Trobada cara a cara entre empreses i alumnat de FP.
Organitza: Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya.
Col·labora: Ajuntament de Móra la Nova, Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre, COEbreLAB.

18:00 h
A la sala d'actes de l'Ajuntament.
JORNADA DE LA UNIÓ DE PAGESOS.
L'agricultura avui. Costos de producció i preus: la renda de la pagesia, en joc.
Lluc Mercader, economista agrari del DARPA, i Carlos Vicente, membre de la Permanent Nacional d'Unió de Pagesos.
Organitza: Unió de Pagesos.

18:00 h
Exterior del pavelló ramader.
Exhibició de doma clàssica a càrrec de Ivan Martínez.

18:30 h
Exhibició eqüestre i salt d'obstacles a càrrec d'Ebre Hípica.

19:00 h
Exhibició de doma Vaquera a càrrec de Maria Moya.

De les 19:00 h a les 22:00 h
Espai del vi.
Vespreig "remember", a càrrec de **DJ Carlos By DivertyMusic**.
Col·labora: DivertyMusic i Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre.

20:00 h
A la sala d'actes de l'Ajuntament.
Quan el foc canvia les regles: Els incendis d'avui, el territori de demà.
A càrrec de *Marc Castellnou, enginyer de forests, inspector dels Bombers de la Generalitat i cap de l'Àrea GRAF.*
Organitza: Col·legi d'Enginyers de Tarragona.

22:00 h
Tancament del recinte firal.

23:59 h
A la plaça de l'Oli.

FESTA DE FIRES

Organitzada pels quintos i quintes del 2008 de Móra la Nova.

Dissabte 24 d'octubre

10:00 h
Obertura del recinte firal.
Interior del pavelló ramader.
Durant tot el dia, exposició d'aus exòtiques, cavalls i altres animals.

A partir de les 11:00 h
A l'exterior del pavelló ramader.
Taller demostratiu de marcatge i ajustament de ferradures equines.
Demostració de l'ofici de carreter, es ferraran rodes de carro.

Durant el matí
Al costat del pavelló comercial.
Exhibició de funcionament de tractors reversibles gentilesa de Tractonin SL.

De les 12:00 h a les 14:00 h
Espai del vi.
Vermut electrònic fins a l'hora de dinar, a càrrec de **DJ JOSUE by DivertyMusic**.
Col·labora: DivertyMusic i Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre.

18:00 h
Exterior del pavelló ramader.
Exhibició de doma clàssica a càrrec de Ivan Martínez.

18:30 h
Exhibició eqüestre i salt d'obstacles a càrrec d'EbreHípica.

19:00 h
Exhibició de doma Vaquera a càrrec de Maria Moya.

22:00 h
Tancament del recinte firal.

00:15 h
A la plaça de l'Oli.

GRAN CONCERT DE FIRA AMB

SEXENNI
DJ-KZU
DJ ALEX BLAY

Preus de les entrades:
10 € anticipada a través de la plataforma www.tuktuk.cat.
15 € els dies de Fira (al Pavelló Firal) i a la taquilla del concert.
5 € amb el Carnet Jove+ MLN, només a les oficines de l'Ajuntament i al mateix concert.
Entrada gratuïta als menors de 14 anys (hauran d'adquirir l'entrada anticipada a les oficines de l'Ajuntament).
Col·labora: Diputació de Tarragona i Atlètics de Móra la Nova.
Organitza: Ajuntament de Móra la Nova.

Diumenge 25 d'octubre

10:00 h
Obertura del recinte firal.
Interior del pavelló ramader.
Durant tot el dia, exposició d'aus exòtiques, cavalls i altres animals.

10:30 h
A l'exterior del pavelló ramader.
Concurs d'arrossegament de càrregues amb cavalls de tir.

A partir de les 12:00 h
A l'exterior del pavelló ramader.
Taller demostratiu de marcatge i ajustament de ferradures equines.
Demostració de l'ofici de carreter, es ferraran rodes de carro.

Durant el matí
Al costat del pavelló comercial.
Exhibició de funcionament de tractors reversibles gentilesa de Tractonin SL.

12:30 h
Espai del vi.
Concert de vermut a càrrec d'**ÒNNIRIA DUO**.

20:00 h
Espai del vi.
Sorteig de lots de vi gentilesa dels cellers participants.

22:00 h
Clausura de la 194ª edició de la Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova.

HORARIS DE LA FIRA

RECINTE FIRAL
Dijous: 19.00 a 22.00 h
De divendres a diumenge: 10.00 a 14.00 h / 16.00 a 22.00 h

ESPAI DEL VI
Dijous: 19.00 a 22.00 h
Divendres: 16.00 a 22.00 h
Dissabte: 10.00 a 14.00 h / 16.00 a 22.00 h
Diumenge: 10.00 a 14.00 h / 16.00 a 21.00 h



PATT_ Pla Anual 2026 de Transferència Tecnològica

194 Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova

Jornades agràries de la Fira de Móra la Nova

Jornada tècnica

Móra la Nova, divendres 23 octubre de 2026

Presentació

En el marc de trobada que ens ofereix la Fira, enguany aprofitarem per posar-nos al dia d'aspectes productius i tècnics. Passant per noves eines tecnològiques que ja s'apliquen en molts àmbits i es van instaurant en el sector primari . També parlarem de pràctiques de maneig en plantacions que poden ajudar a reduir la càrrega de treball o la incidència de certes malalties; així com actualitzar el coneixement de varietats en el cas de la fruita dolça, préssec i nectarina. Tot plegat contribueix a que el nostre sector segueixi essent competitiu i adaptat als nous coneixements.

Lloc de realització

Sala d'Actes de l'Ajuntament
Carrer Major, 88
43770 Móra la Nova

Inscripcions

A través de RuralCat: Inscripcions

Per a més informació:
Oficina Comarcal de la Ribera d'Ebre
Montse de Castro Subirachs
Tel.: 977 400024
A/e: mdecastro@gencat.cat

Programa

9.45 h **Presentació de la Jornada**
Jordi López. Regidor d'agricultura i director de la Fira de Móra la Nova

10.00 h **Maneig de l'aclarida i regulació de la càrrega de préssecs i nectarines amb Sevengib R**
Estanis Torres. Investigador especialista en préssec IRTA.

10.35 h **Varietats de préssecs i nectarines**
Estanis Torres. Investigador especialista en préssec IRTA

11.20 h **Descans**

11.30 h **Aplicació de productes fitosanitaris amb drons: normativa, seguretat i casos pràctics**
Eduard Ibáñez Salinas. Enginyer de Forest i director general d'Aerofor

12.30 h **La reducció d'inòcul primari com a eina en el maneig de les malalties en ametller**
Lídia Aparicio. Tècnica del programa de Fructicultura de l'IRTA

13.15 h **Cloenda**
Montse de Castro. Cap de l'OC de la Ribera d'Ebre

Organització

Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Col·laboració

Ajuntament de Móra la Nova

260391 / 2,75

Generalitat de Catalunya



PATT_ Pla Anual 2026 de Transferència Tecnològica

194a Fira Agrícola, ramadera i Industrial de Móra la Nova

Jornada ramadera de porcí

Jornada tècnica

Móra la Nova, divendres 23 octubre de 2026

Presentació

A la trobada d'enguany, que ens ofereix el marc de la Fira de Móra la Nova, ens enfocarem en la temàtica de la sostenibilitat de les explotacions ramaderes en general i també de les porcines específicament. Aquest és un aspecte clau en un escenari de canvis adaptatius en el que es troba immers tot el sector primari, ja no només per l'àmbit normatiu, sinó també perquè és cap a on s'enfoca el sistema productiu per la demanda social, de mercat i ambiental.

Lloc de realització

Biblioteca Municipal de Móra la Nova
Av de Lluís Companys, 17
43770 Móra la Nova

Inscripcions

A través de RuralCat: Inscripcions

Per a més informació:
Oficina Comarcal de la Ribera d'Ebre (DARPA)
Montse de Castro Subirachs
Tel.: 977 400024
A/e: mdecastro@gencat.cat

Programa

10.00 h **Presentació de la jornada**

10.10 h **Producció Agrària Sostenible: una oportunitat per al sector . ramader**
Anna Saenz Serrano. Responsable de benestar animal i sostenibilitat del Servei d'Ordenació Ramadera DARPA
Lídia Gomez Segura. Tècnica del Servei d'Ordenació Ramadera DARPA

11.30 h **Tendències en matèria de sostenibilitat en les granges de porcí**
Mariona Pratdesaba Rovira. Enginyera tècnica agrícola. Directora de l'àrea de projectes d'INNOVACC (Associació Catalana d'Innovació del Sector Càrnic)

12.30 h **Cloenda de la jornada**

Organització

Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Col·laboració

Ajuntament de Móra la Nova

260026 / 2,50

Generalitat de Catalunya



LA RENDA DE LA PAGESIA EN JOC

COSTOS DE PRODUCCIÓ I PREUS

XERRADA

Móra la Nova
Sala de Plens Ajuntament
Carrer Major, 88

divendres
23.10.2026

18 h

UNIÓ DE PAGESOS

ajuntament de
MÓRA LA NOVA

18 h. Evolució i rendibilitat de la pagesia
Lluc Mercadé *- Economista del Servei d'Estudis i Estadística del Departament d'Agrciultura*

- La **situació de la pagesia** a la Ribera d'Ebre, el Priorat i la Terra Alta des de una perspectiva estructural
- La **situació econòmica actual del sector**: renda, preus, costos i marges al llarg de la cadena alimentària.
- **Els marges econòmics per producte**: olivera, ametlla, cirera, garnatxa negre i blanca.

18.45 h. Llei de la cadena alimentària i defensa de la pagesia
Carlos Vicente, *Unió de Pagesos*

Contractes i costos de producció, distribució del valor, pràctiques deslleials i propostes d'Unió de Pagesos

FESTA FIRES

23 D'OCTUBRE

PLAÇA DE L'OLI

23·59h



CONCERT FIRA

MÓRA LA NOVA

00.15 H DISSABTE 24 D'OCTUBRE — **PLAÇA DE L'OLI**

SEXENNI



+ DJ-KZU
DJ ALEX BLAY









5€
Amb el carnet + Jove MLN. Anticipada a les oficines de l'ajuntament i a taquilla el mateix dia del concert

10€
Anticipada per plataforma (Tuktuk.cat)

15€
Durant els dies de Fira i el mateix dia del concert a la taquilla

ENTRADA GRATUÏTA
Menors de 14 anys (haureu d'adquirir l'entrada anticipada a les oficines de l'ajuntament

Organitza:

Col·labora:

Diputació Tarragona

Per entrar al concert es necessari portar l'autorització del menor signada i anar acompanyat al moment d'accedir al concert.

A MÓRA LA NOVA NOMÉS SÍ ÉS SÍ

PUNT LILA - ARC IRIS PROFESSIONAL
DURANT EL CONCERT DE FIRA.
25 D'OCTUBRE - PLAÇA DE L'OLI

TELÈFONS 24 HORES

Contra la violència masclista: 900 900 120
Policia Local: 607 205 259
CAP de Móra la Nova: 977 401 452
Telèfon d'emergències: 112

NO a les violències sexuals

Regidoria d'Igualtat

BONA FIRA A TOTHOM!



PEPITO

JARDINERIA

TLF. 686-49-99-53

MÓRA LA NOVA

bonArea
AGROCENTRE
Representant a Móra la Nova
PERE CRUSAT VERNET
C/ Lluís Companys, 93 · Tel. 977 40 09 29 · **MÓRA LA NOVA** (Tarragona)

* ELECTRICITAT
* FONTANERIA
* CALEFACCIÓ
* PLAQUES SOLARS

Francesc Argilaga Pellisé
Major, 94 - Tel. 40 06 09 - Tel . i Fax. 40 28 96
43770 **MÓRA LA NOVA** (Tarragona)
619788155

INSTAL.LACIONS ARGILAGA
Electricitat - Fontaneria - Calefacció - Aire Condicionat



SERVEI TALLER MÒBIL
PNEUMÀTICS - CAMBRES - DIRECCIONS - FRENS
EQUILIBRAT RODES - AMORTIDORS - MECÀNICA RÀPIDA



PNEUMÀTICS ENRIC, S.L.
+ de 25 ANYS AL SEU SERVEI
C/ Gaudi, 15 - Tel. 977 401 211 - 605 870 997
43740 MÓRA D'EBRE (Tarragona)
pneuenric@yahoo.es

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

EXPOSITORS
PAVELLÓ FIRAL, RECINTE EXTERIOR I FIRA TAST

194 FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial



Pavelló Firal

AIGÜES DE CATALUNYA

ADREÇA: C/ ARIBAU, 112, 3R
POBLACIÓ: 08036 BARCELONA
TELÈFON: 618 134 517
REPRESENTANT: MARC PIFARRE I ESTRADA
PRODUCTE: AIGÜES CATALUNYA

ASSOCIACIÓ D'USUARIS SOMINTERNET

ADREÇA: AV. MOSSEN CINTO VERDAGUER, 8,2
POBLACIÓ: 43770 MÓRA LA NOVA
TELÈFON: 616 227 641
REPRESENTANT: OSCAR ALAVEDRA MARTI
PRODUCTE: CONNECTIVITAT - FIBRA

CAMBRA DE COMERÇ, INDÚSTRIA, SERVEIS I NAVEGACIÓ DE REUS

ADREÇA: C/ BOULE,2
POBLACIÓ: 43201 REUS
TELÈFON: 977 338 080
PRODUCTE: PROMOCIÓ INSTITUCIONAL

CONSELL COMARCAL DE LA RIBERA D'EBRE

ADREÇA: PL. SANT ROC, 2
POBLACIÓ: 43740 MÓRA D'EBRE
TELÈFON: 977 401 851
PRODUCTE: PROMOCIÓ INSTITUCIONAL

DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

ADREÇA: PG. SANT ANTONI, 100
POBLACIÓ: 43003 TARRAGONA
TELÈFON: 977 296 605
PRODUCTE: PROMOCIÓ INSTITUCIONAL

E-PORTS AMPLE DE BANDA I INTERNET, SL

ADREÇA: PL. ALFONS XII, 7
POBLACIÓ: 43500 TORTOSA
TELÈFON: administracio@eportsinternet.com
REPRESENTANT: GERARD ROIG MANERO
PRODUCTE: SERVEI DE TELECOMUNICACIONS

ESCOLA MUNICIPAL D'ARTS PLÀSTIQUES I DISSENY JOSEP CASADÓ

ADREÇA: AV. LLUÍS COMPANYS, 17
POBLACIÓ: 43770 MÓRA LA NOVA
TELÈFON: 977 400 523
REPRESENTANT: ALBERT LLEBERIA CANALDA
PRODUCTE: ESCOLA MUNICIPAL

FERRERIA BESET RMC, SL

ADREÇA: TVS. ANDREU ALGUERÓ
POBLACIÓ: 43748 GINESTAR
TELÈFON: info@ferreriarmc.com
REPRESENTANT: ROSA MOLINÉ MONTAGUT
PRODUCTE: FERRETERIA

Pavelló Firal

INSTITUT JULIO ANTONIO

ADREÇA: AV. COMARQUES CATALANES
POBLACIÓ: 43740 MÓRA D'EBRE
TELÈFON: 634 778 257
REPRESENTANT: JOAN FARNÓS PALLARÉS
PRODUCTE: INSTITUT

INSTITUT RAMON MUNTANER

ADREÇA: MAS DE LA COIXA, ROTONDA EIX EBRE S/N
POBLACIÓ: 43770 MÓRA LA NOVA
TELÈFON: 977 401 757
REPRESENTANT: MERCÈ ROCA ALCAINA
PRODUCTE: LLIBRES, DÍPTICS, FULLETONS, POSTERS I MATERIAL DE DIFUSIÓ

JOIERIA POCA

ADREÇA: PL. MAJOR, 13
POBLACIÓ: 25230 MOLLERUSSA
TELÈFON: 608 786 511
REPRESENTANT: ALEJANDRO CATALÀ MAYORAL
PRODUCTE: JOIERIA

NUESTRO HOGAR

ADREÇA: C/ FRANCESC MACIÀ, 5
POBLACIÓ: 43005 TARRAGONA
TELÈFON: 692 889 958
REPRESENTANT: PAOLO TRAINITO
PRODUCTE: MATALASSOS

PELETERIA ALBA

ADREÇA: C/ PALOMAR, 8
POBLACIÓ: 44540 ALBALATE DEL ARZOBISPO
TELÈFON: 660 386 795
REPRESENTANT: RICARDO GIMÉNEZ GABARRE
PRODUCTE: PELETERIA HOME I DONA

THERMOMIX

ADREÇA: C/ LA PALLA, 61
POBLACIÓ: 43790 RIBA-ROJA D'EBRE
TELÈFON: 620 356 246
REPRESENTANT: VANESA BENET GIRONÈS
PRODUCTE: THERMOMIX

XM TOT PLANA, S.L.

ADREÇA: P I BARRANC DE LLEDÓ, PARC. 10
POBLACIÓ: 43570 SANTA BÀRBARA
TELÈFON: 615 071 429
REPRESENTANT: JESSICA ROYO LLEIXA
PRODUCTE: MAQUINÀRIA AGRÍCOLA I JARDINERIA

Recinte Exterior

AGROFLIX
ADREÇA: PL. IND. LA DEVESA, 37
POBLACIÓ: 43750 FLIX
TELÈFON: 622 066 803
REPRESENTANT: JOSEP RAUL TORTA RIBAS
PRODUCTE: MAQUINÀRIA, ADOBS, PINSOS

CENTRE PSICOPEDAGÒGIC AGMA
ADREÇA: RAVAL, 71
POBLACIÓ: 43784 CORBERA D'EBRE
TELÈFON: 650 037 565
REPRESENTANT: AGUSTÍ CERVETO GONZALEZ
PRODUCTE: SERVEIS PSICOLOGIA, PEDAGOGIA, LOGOPÈDIA, ACADEMIA

DELFIN LLERDA, S.L.
ADREÇA: C/ SAN ROQUE, 1
POBLACIÓ: 44623 CRETAS
TELÈFON: 628 722 819
REPRESENTANT: JORGE LLERDA JUAN
PRODUCTE: REMOLCS

DISBEGRUP 3, SL
ADREÇA: P. IND. ELS AUBALS, C/GINESTA, 11
POBLACIÓ: 43770 MÓRA LA NOVA
TELÈFON: 977 401 146
REPRESENTANT: ÀLEX MARGALEF FANECA
PRODUCTE: CERVESES, VINS I CAVES

GASENI CAMPERVAN
ADREÇA: C/ CERVANTES, 15-16
POBLACIÓ: 43748 GINESTAR
TELÈFON: 618 657 771
REPRESENTANT: JOAN GASENI BORRÀS
PRODUCTE: TRANSFORMACIÓ, VENTA I LLOGUER FURGONETES CAMPER

IOAN CHINDRIS
ADREÇA: AV. COMARQUES CATALANES, 60
POBLACIÓ: 43740 MÓRA D'EBRE
TELÈFON: 688 427 423
REPRESENTANT: IOAN CHINDRIS
PRODUCTE: VENDA DE VEHICLES DE SEGONA MÀ

JOSE MANUEL GIMENEZ GIMENEZ
ADREÇA: C/ LOS LATONEROS, 22
POBLACIÓ: 44540 ALBALATE DEL ARZOBISPO (TERUEL)
TELÈFON: 628 601 303
REPRESENTANT: JOSE MANUEL GIMENEZ GIMENEZ
PRODUCTE: MATALASSOS

MULTICAR PEIRI, SL
ADREÇA: C/ RIERA MIRÓ, 114-116
POBLACIÓ: 43203 REUS
TELÈFON: 645 779 822
REPRESENTANT: JORDI PEIRI VOLTAS
PRODUCTE: MICROCOTXES

Recinte Exterior

PISCINAS MONACO
ADREÇA: C/ GIMBERNAT, 20
POBLACIÓ: 43890 HOSPITALET DE L´INFANT
TELÈFON: 658 661 958
REPRESENTANT: FRANCISCO SERRANO BAUZÁ
PRODUCTE: PISCINES

TALLER CARBÓ
ADREÇA: C/ ANTONI AÑON, 16
POBLACIÓ: 43592 XERTA
TELÈFON: 636 338 257
REPRESENTANT: MANEL CARBÓ MARTÍN
PRODUCTE: VEHICLES D'OCASIÓ

TALLER MECÀNIC GP MOTOR SL
ADREÇA: C/AMPOSTA, 35
POBLACIÓ: 43500 TORTOSA
TELÈFON: 646 468 180
REPRESENTANT: JOAN GUART AUXACHS
PRODUCTE: VEHICLES EBRO I D'OCASIÓ

TALLERS ANTONI MIQUEL SL
ADREÇA: CTRA. N. II KM. 480,4
POBLACIÓ: 25222 SIDAMON
TELÈFON: 680 536 059
REPRESENTANT: ORIOL MIQUEL SANTAMARIA
PRODUCTE: CARRETILLES ELEVADORES

TALLERS JOLLBA, SA
ADREÇA: C/ MÉNDEZ NÚÑEZ, 8
POBLACIÓ: 43780 GANDESA
TELÈFON: 977 420 323
REPRESENTANT: JOAQUIM LLUÍS BARRUBÉS
PRODUCTE: REMOLCS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

TRACTONIN, SL
ADREÇA: C/ PERE CALDERS, 2-4
POBLACIÓ: 43206 REUS
TELÈFON: 977 313 862
REPRESENTANT: GERARD PORCAR CABALLERO
PRODUCTE: TRACTORS I MAQUINÁRIA AGRÍCOLA

XEMENEIES CARDONA
ADREÇA: RONDA DEL REMEI, 63
POBLACIÓ: 43530 ALCANAR
TELÈFON: 690 041 137
REPRESENTANT: JUAN C. CARDONA REVERTER
PRODUCTE: XEMENEIES

Fira Tast

EMBOTITS CASOLANS DE PLANOLES
ADREÇA: C/ ESTACIÓ S/N
POBLACIÓ: 17535 PLANOLES (GIRONA)
TELÈFON: 658 843 169
REPRESENTANT: DAVID AJENJO COSP
PRODUCTE: EMBOTITS D'ELABORACIÓ PRÒPIA

FLOR DE CAMP
ADREÇA: C. JARDÍ DEL CASCANTE, 8, 1ER, 1A
POBLACIÓ: 43747 BENISSANET
TELÈFON: 695 502 609
REPRESENTANT: JOSEP MARIA GONZALEZ PENTINAT
PRODUCTE: MELMELADES DE LA NOSTRA FRUITA DE PINYOL

FORMATGES BETARA - PERAFITA
ADREÇA: PLAÇA ESGLÉSIA, 8
POBLACIÓ: 08589 PERAFITA
TELÈFON: 680 239 259
REPRESENTANT: RAMON BERENGUERAS GAROLERA
PRODUCTE: FORMATGES ARTESANS I FORMATGES ECOLÒGICS ARTESANS

FORMATGES MONTBRÚ
ADREÇA: RONDA LA BÒBILA, 34 PL PLA ROMANÍ
POBLACIÓ: 08180 MOIÀ (BARCELONA)
TELÈFON: 659 602 190
REPRESENTANT: PERE ANTÚNEZ LLONCH
PRODUCTE: FORMATGES ARTESANS D'ELABORACIÓ PROPIA

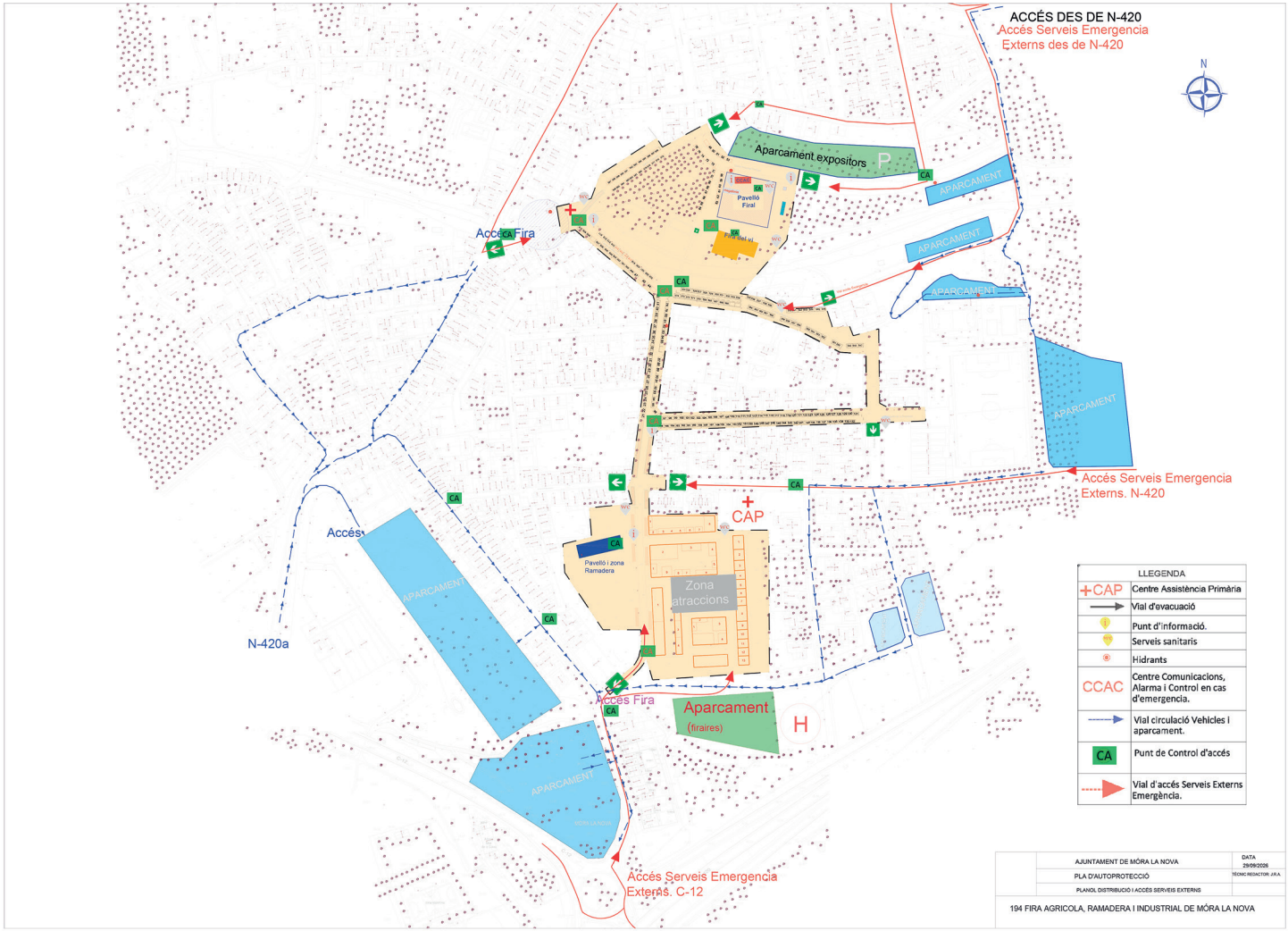
FORN FRANQUESA - COQUES DE PERAFITA
ADREÇA: PG. SANT AGUSTÍ, 8
POBLACIÓ: 08589 PERAFITA (BARCELONA)
TELÈFON: 648 898 569
REPRESENTANT: ALBERT FRANQUESA
PRODUCTE: COQUES DE PERAFITA

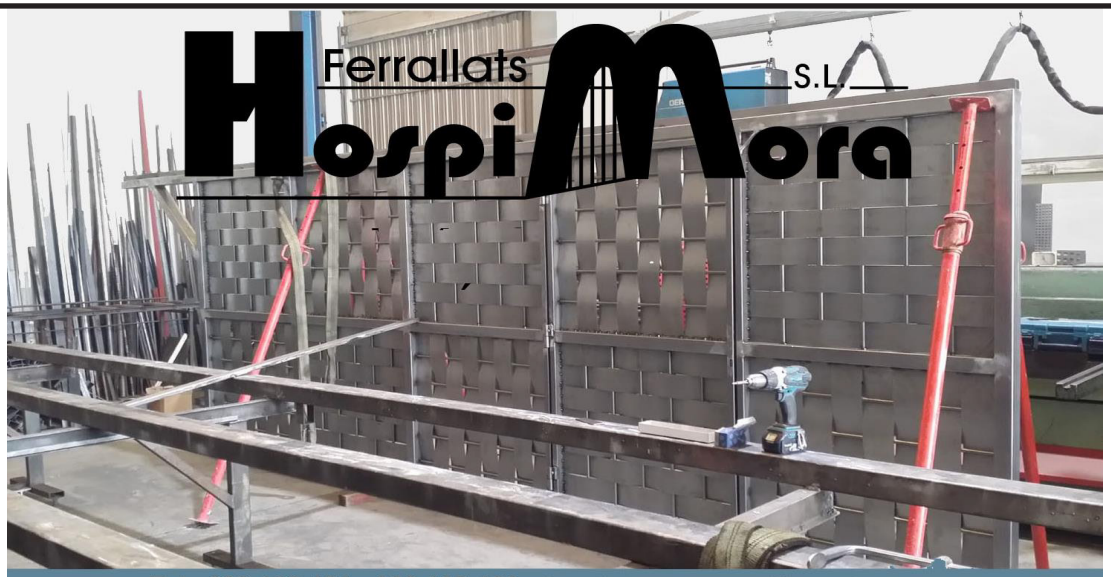
LA FIRETA
ADREÇA: PG. TARONGERS, 45 PCL 2
POBLACIÓ: 08860 CASTELLDEFELS (BARCELONA)
TELÈFON: 600 762 528
REPRESENTANT: ALFONSO PARRA BERMÚDEZ
PRODUCTE: FORMATGES I EMBOTITS

S'ORATGE DE MENORCA
ADREÇA: CAMÍ DES CASTELL, 237 2N 3A
POBLACIÓ: 07702 MAÓ (MENORCA)
TELÈFON: 630 526 397
REPRESENTANT: GABRIEL ANGLADA TALTAVULL
PRODUCTE: FORMATGE DO MAÓ MENORCA I SOBRASSADA DE PAGÉS

SOBAOS CAMPESINOS
TELÈFON: 691 635 017
REPRESENTANT: MARCOS PELAYO
PRODUCTE: SOBAOS PASIEGOS

Plànol Recinte Firal





Ferrallats HospiMora S.L.

Tels 638 198 161 - 638 198 162 · ferrallatshospimora@gmail.com
Polígon Industrial la Verdeguera Parc. 5 43740 Móra d'Ebre

MUNTATGE ESTRUCTURA METÀL·LICA, SOLDADURA HOMOLOGADA, SERRALLERIA INOXIDABLE, SOLDADURA D'ALUMINI, TREBALLS DE REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA PESADA, MUNTATGE DE COBERTES DE XAPA SANWICH, MUNTATGE DE FERRALLA, BIGUES, JÀSSERES...

AUTORENTAT "LA VERDEGUERA"





POL. IND. LA VERDEGUERA - MÓRA D'EBRE - Tel. 638 198 162

4 ASPIRADORS 5 PISTES SERVEI 24h


PINTURA
JORDI FERRÉ
DES DE LA RESTAURACIÓ FINS A LA DECORACIÓ, FENT REALITAT LES TEVES IDEES
Tlf. 639 112 496
pinturajferre@gmail.com
Plaça Pau Casals, 5. Móra la Nova
MERCERIA TONYI
Antònia Carreras
merceriatonyi@gmail.com
977 402 404
C. Sant Domènec 3
638 323 263
Aleu Renovable sl
Electricitat · Fontaneria · Calefacció
Aire Condicionat · Panells Solars
Carlos Aleu Montagut
C. Francesc Macià, 6 · 43770 Móra la Nova
Tel. 620 263 962 · aleuinstala@gmail.com
OPTIM
disseny de proximitat
977 476 481
www.optim.studio
perruqueria
esther
unisex
Per demanar hora
977 401 492
C. Francesc Macià, 61
43770 Móra la Nova

VILANOVA FUSTES
MAGATZEM DE FUSTA · FERRETERIA · BRICOLATGE

Camí de les Hortes, 5
Tel. 977400078
Mora d'Ebre – Tarragona
info@vilanovafustes.com



TANATORI DE MÓRA LA NOVA



funerària
Priorat • Ribera • Terra Alta

TANATORIS-CREMATORIS-CEMENTIRIS

FALSET - FLIX - GANDESA - MÓRA D'EBRE - MÓRA LA NOVA

Tanatori de Móra la Nova, Pol. Aubals c/ Ginesta, 16

TEL. (24 H) 977 400 399

PIÑOL & PUJOL
ASSESSORS D´EMPRESES



C/ Onze de Setembre, Nº5 43770 Móra la Nova (Tarragona)
Telèfon: 977 08 92 21

www.pinyolpujol.com
e-mail: administracio@pinyolpujol.com

Móra la Nova

Del 22 al 25 d'octubre de 2026

XLIè CONCURS LITERARI 2025

194 FIRA

Agrícola - Ramadera
Industrial



Prosa Infantil

GUANYADORA

LA FORMIGA MÉS VALENTA

Pseudònim: Elmenda97

Hi havia una vegada una formiga, la Mel. Cada setmana havia d'anar a buscar menjar per ella i la seva família, ja que vivien a les afores d'una ciutat, la vida allà era molt difícil.

La Mel un dia, com cada setmana, va anar a buscar menjar. Aquesta vegada no seria tan fàcil ja que hi haurien molts obstacles.

Quan va sortir de casa es va trobar un toll gegant, tot i que ella, tota decidida va creuar el toll nedant. Li va costar, però ho va aconseguir.

Tota felic; va continuar la seva aventura quan de cop, davant seu hi havia un pare amb molts nens petits. Però no es donaria per vençuda, així que va agafar una fulla, se la va ficar a sobre i se'n va anar corrent, però de cop ... PAM! Li havien arrencat una pota! Li feia molt mal i necessitava un metge, però ella va decidir continuar endavant.

Amb cinc potes va continuar el camí, quan de cop es va trobar un carrer sense sortida i davant seu una casa.

Segura de si mateixa va fer un petit forat i va entrar a la casa.

Estava caminant buscant menjar quan ... al fons va veure un tros de pa.

Era perfecte, just el que necessitava.

Va anar directa a pel pa, però a mig camí va veure una persona amb una pala de matar mosques.

Just veure-la es va alarmar molt, però no es podia rendir després de tot el que havia fet. L'home amb la seva pala de matar mosques a la mà esquerra va intentar esclafar-la, però la Mel va esquivar l'atac i tot seguit es va enfilar a la taula.

Al veure-la, l'home va pegar un cop de puny a la taula. Llavors la Mel va caure i es va amagar darrera d'un bol.

De repent, es va donar compte que allà davant seu hi havia el tros de pa. A l'instant el va agafar i se'n va anar corrent, però l'home no es deixaria véncer i menys per una formiga. Així que la va tancar dins un got de vidre.

La Mel va esperar que l'home se n'anés. I tant esperar va arribar el seu moment d'or: l'home se'n va anar. A l'instant, la Mel va fer força per tirar el got al terra i ho va aconseguir. PATAPAM! Va fer el soroll del got en trencar-se.

L'home, el més rapid possible, va anar corrent a la cuina però era massa tard.

La Mel havia aconseguit escapar-se pel petit forat amb el tros de pa!

Estava molt contenta, havia complit amb els seus deures.

Al sortir va fer el mateix camí d'anada però al revés.

Va passar pel parc amb els nens petits i el toll gegant, i allà davant seu, hi havia casa seva amb la seva família.

Potser havia perdut una pota i tenia moltes ferides, però ho va fer tot per la seva estimada família.

FINALISTA

ON ÉS LA MEVA MALETA?

Pseudònim: Ail

Aquell estiu, la Queralt, l'Ana, i el Lluc van anar de vacances a Galícia amb la seva família. S'ho estaven passant molt bé fent excursions, banyant-se a la piscina, visitant pobles i també passant una mica de fred.

Havien estat molt ocupats tots els dies, però per l'últim

dia no tenien res planejat, així que van decidir anar al pare, però no hi van trobar a ningú. Se seguien avorrint i van decidir posar-se a explicar anécdotes de quan eren petits.

La Queralt va explicar una anécdota que li va passar quan era petita ... i l'Ana i el Lluc també. La Queralt, per exemple, va explicar un somni que havia tingut feia uns dies; precisament era sobre un viatge i ho havia passat molt malament durant tota la nit. El que passava era que en un viatge, precisament a Galícia, la maleta sortia volant de l'avió, la roda feia que es trenqués la finestra de l'avió, el que feia que la resta del viatge fos una aventura espantosa. L'Ana i el Lluc, ràpidament van pensar que això era impossible i que les maletes no es perdien de manera casual.

Després de riure una bona estona, van decidir tornar-se'n cap al càmping, que la panxa ja els feia soroll indicant que arribava l'hora de dinar.

Quan van acabar de dinar i van anar a buscar les maletes no les van trobar. El somni de la Queralt s'havia fet realitat!, les van buscar per tot arreu, i fins i tot anaven preguntant a la gent si les havien vist, però res de res. Molt desesperats van tornar on les van deixar el primer dia, i es van trobar la roda de la maleta de la Queralt, que quan van arribar al càmping ja estava mig trencada. Més endavant van pensar que algú les havia pres i quan les prenia la roda es va acabar de trencar.

Després es van adonar que com que la roda estava trencada va ratllar el terra i va deixar un rastre fins la cuina, i allí les van comenc;ar a buscar amb molt neguit i intriga, fins que les van trobar a l'armari gran de sota el microones. estaven súper contents, havien resolt el cas!, però volien descobrir qui ho havia fet.

El primer que van suposar va ser que havia sigut algú de les seves famílies que no vulgués marxar, així que van decidir anar a investigar-he.

Van començar anant a parlar amb els pares de l'Ana, i van explicar que no els havia agradat el càmping, així que a ells els van descartar. Després van anar a parlar amb els pares del Lluc, que sí que els hi va agradar el càmping però deien que el menjar era dolent i la piscina massa freda, i també els van descartar. Només quedaven els pares de la Queralt com a principals sospitosos; a la seva mare li va encantar el càmping, però van saber que havia sigut el pare perquè en preguntar-li pel viatge va dir: -tant de bo no marxar mai i quedar-nos sempre aquí. És el millor càmping del món!.

Van reunir a tots els pares i van dir el que havia passat, els hi va costar però van aconseguir que el pare confessés que havia sigut ell, tots els pares es van sorprendre de que hagués fet una cosa així però no li van dir res. Al Final la Queralt, el Lluc i l'Ana van poder fer les maletes tranquil·lament, i al dia següent els hi va fer molta pena marxar però havien de tornar a casa perquè faltava molt poc per començar l'escola així que van marxar amb dos casos resolts i una roda de la maleta trencada.

Prosa Juvenil

GUANYADORA

PRIMAVERA, ESTIU, TARDOR I HIVERN

Verònica Margalef Lasykina

Memòria

Vaig néixer en una vall assolellada, envoltada d'arbustos i pins fragants. Les roses florint en els camps. El brunzit de les abelles. La meva infància va ser com un somni del qual m'hagués agradat no despertar mai. Els pocs records que tinc d'ella són els dels dies al prat, prenent l'aire, amb els ocells cantant.

Les nits agitada sota el cel estrellat. La meva vida estava plena d'alegria.

La meva àvia em va ensenyar els usos de diverses plantes medicinals i em va instruir amb les millors receptes. Em va llegir contes abans d'anar a dormir i em va ensenyar tots els llocs que ens envoltaven: el llac, les muntanyes, els rierols i les valls.

La primavera de la meva vida va passar ràpidament. De sobte, ja no podia ser lliure i viure despreocupada. El clima va passar de ser agradable a ser insuportable, com el meu temperament. Em vaig tancar a casa, disposada a passar desapercebuda. Els dies eren llargs i les nits curtes.

El meu ces va créixer sense control, de la nit al dia, i la meva roba ja no em cabia. El termòmetre marcava temperatures esgarrifoses. El meu avorriment va ser etern. Moltes vegades em vaig trobar plorant per inutilitats o enfadant-me sense aparents raons. Altres vegades, somreia sense saber el perquè.

Recordo amb felicitat les poques vegades que em proposava sortir de casa. Ouan anava a fer un volt pel bosc, em donava compte de com el sol anava assecant les margarides. De com els llocs que la meva àvia m'havia ensenyat en la meva infància, tan apetitosos llavors, havien canviat dràsticament. Els prats d'herba alta, que abans eren núvols que abraçaven la meva esquena, ara eren espases recentment forjades en foc que travessaven la meva pell. Algunes vegades tenia ganes de refrescar-me i submergia els meus peus nus al llac, el meu únic reconfortant.

Molt lentament, aquest clima al qual m'havia acostumat, es va tornar ventós i el sol que escalfava la meva pell, va desaparèixer. L'estiu que havia menyspreat i malgastat es va convertir en un nou obstacle.

Les fulles es van començar a secar i van caure dels arbres. Aquests van quedar fúnebres, com el meu cos, que s'anava aprimant. Fora, ja no cantaven els ocells. L'aigua del llac ja no era apetitosa. Les tardes es van tornar plujoses. Les gotes queien dels meus ulls tal com queien dels grisos núvols. L'energia que abans omplia el meu jove cos es va convertir en cansament i fatiga, l'alegria de la meva infància, en tristesa.

Llavors va ser quan em vaig penedir de tot. De les hores malgastades, dels comportaments innecessàriament desagradables, de totes les vegades en què no vaig ser feliç quan ho tenia tot. Ja no era només una nena, ara tenia responsabilltats, problemes i feines.

El clima només va empitjorar. A poc a poc, les nits es van tornar més llargues i gèlides. La meva pell es va arrugar. Les guineus i conills es van amagar en els seus caus tal i com jo em vaig amagar a casa. Les meves caminades pràcticament van desaparéixer. Els arbres ara em saludaven per la finestra, recoberts d'un mantell blanc, com la meva cabellera. Vaig donar la benvinguda a l'estació final.

El cel estava enfadat la major part del temps, però, a vegades, encara entrellucava un llamp de llum entre els ombrívols núvols. La meva única companyia era la meva tassa de te, tal com em va ensenyar a fer-la la meva estimada àvia al costat de la xemeneia. Aquesta era l'única que em mantenia desperta amb el temps gelat.

La meva vida ja no estava formada pel present, sinó pels records. Les meves úniques vivències eren les de la meva joventut, quan el clima era càlid i les flors floreixien al prat. Vivia en les memòries de la meva primavera.

I un dia, em vaig trobar pensant en els canvis. En la fugacitat dels esdeveniments, en la importància de gaudir de cada moment. Però llavors, ja era massa tard. Les estacions de la meva vida se m'havien escapat dels dits.

FINALISTA

EL MEU CAMÍ

Richael Anani Orellana

Valhalla

Passejava pels gruixuts blocs de neu que em dificultaven moure'm amb llibertat. Els meus peus s'enfonsaven a cada pas i l'alè, convertit en baf, s'escampava davant meu com un record constant del fred que m'encerclava. No m'agradava gens formar part del poblat, mai m'hi havia sentit còmoda. Sempre havia pensat que jo pertanyia a un clima càlid, ple de llum i d'aire suau, i haver de portar aquelles grans pells de foques i ossos no em feia cap mena de gràcia. Cada peça em pesava com si volgués recordar-me que no era lliure, que vivia arrossegada a una vida que mai havia triat.

Com cada nit, vaig tornar a la tribu on m'esperava l'ambient tens i accelerat. Les cares estaven marcades per la por i els crits se superposaven: un altre animal amb habilitats sobrenaturals havia atacat les nostres terres. Ja començava a ser habitual. Cada vegada era més difícil lluitar contra ells, i els relats de sang i destrucció es repetien amb una freqüència que glaçava més que el vent. Potser era aquell misteri, aquella sensació d'estar envoltada d'un món que amagava secrets immensos, el que m'impedia fugir d'aquest lloc que tant detestava.

Aquella nit, ignorant els advertiments, em vaig acostar al cos d'un animal mort. La seva carn es podria amb una velocitat clarament no natural. L'olor era tan penetrant que em feia venir basques, però no vaig poder resistir la temptació de tocar-la. En agafar-ne un tros, aquest es va convertir en una massa negra que com una tinta viva es va començar a estendre pel meu braç. Vaig contenir l'alè. El dolor era intens, com petites cremades que es clavaven a la pell, però sabia que amb aquella petita quantitat no em faria gaire mal. Ja l'havia estat estudiant feia temps, i la curiositat superava la por. Amb el front arrugat, vaig suportar la sensació mentre m'allunyava, encara amb aquella cosa recorrent-me l'avantbraç.

Vaig tornar al meu refugi i allí em vaig aturar a mirar el jove Guanac que descansava a la neu. Era un dels molts animals que havia recollit, o més aviat segrestat, en les meves aventures pels Andes. El fred que hi feia era suficient per congelar els ossos, però aquell animal resistia com si fos d'una altra pasta. Vaig sospirar i vaig entrar dins la tenda. A l'interior, altres petites criatures reposaven, buscant escalfor entre les pells. Els seus ulls cansats, la manera com tremolaven, em despertaven una tendresa que mai gosava mostrar davant del meu poble.

Vaig fixar-me en una petita guineu andina, encongida entre les pells, intentant protegir-se del fred. Sense pensar gaire, vaig allargar la mà i li vaig donar la massa negra que encara mantenia. El resultat va ser immediat: el cos de l'animal va començar a convulsionar. Vaig sentir com un nus em travessava la gola, convençuda que moriria com tants altres havien fet abans. Però, per sorpresa meva, al cap de pocs segons es va posar a saltar i córrer per tot l'espai. Els seus moviments eren frenètics, impossibles de controlar. Al principi em vaig espantar, però de seguida la meva part exploradora va entendre que aquella guineu no volia quedar-se: volia fugir. l jo estava totalment disposada a seguir-la.

Sense dubtar, vaig agafar el primer que vaig veure, fins i tot un petit furó que em mirava amb uns ullets plens de pena. Em va saber greu, però no vaig poder resistir-me: el vaig endinsar dins de la bossa, entre les pells més càlides. Amb un gest ràpid, vaig obrir la carpa i vaig pujar al Guanac, perseguint la guineu que corria amb una força desbordant. La vaig seguir durant hores, amb el cor bategant fort i la neu esquitxant-me el rostre.

Finalment, el paisatge va canviar. Sense adonar-me'n,

havia arribat a un bosc que mai havia vist. Els arbres s'alçaven majestuosos, coberts de vida, i l'aire era tan pur que em cremava els pulmons. Era càlid, suau, i em feia oblidar la gelor de les muntanyes. La guineu, exhausta, es va desplomar a terra i, del seu cos, en va sortir la massa negra que es va dissoldre lentament entre les arrels. Em vaig quedar quieta, observant-ho tot amb una barreja de por i fascinació.

Vaig abraçar el petit furó sota un dels grans arbres. Els seus ulls brillaven en la foscor i el seu miol em va arrencar un somriure tímid. Llavors, unes mans suaus van recórrer els meus cabells negres. Vaig obrir els ulls de cop i vaig veure un noi esvelt davant meu. Els seus ulls em miraven com si fos alguna cosa que no havia vist mai, i la seva presència em va deixar descol·locada. Vaig retrocedir, nerviosa, però abans que pogués preguntar res, un crit va ressonar entre els arbres. El cor se'm va accelerar, i per un instant vaig pensar a fugir. Però la mà d'aquell noi va atrapar la meva.

-Tranquil·la... el bosc ens guia. Has de confiar.

Les seves paraules em van desarmar. Jo, que mai havia confiat en ningú, que sempre havia estat jo contra el fred, contra el meu poble, em vaig trobar corrent al seu costat. El so dels meus passos sobre la terra humida i el pes del furó contra el meu pit eren l'única cosa que m'ancorava a la realitat.

Quan ens vam aturar, respirava agitadament. El noi em mirava fixament. Tenia uns ulls verds que brillaven com gemmes sota la llum filtrada dels arbres.

-Ho has fet bé -va dir amb un mig somriure-. No és fàcil resistir la crida d'aquelles bèsties.

- Què eren? -vaig preguntar.

- Restes de les energies que portem dins -va murmurar, acostant-se.

El record de la massa negra escampant-se pel meu braç em va travessar. Ell, amb una gran tendresa, va recórrer amb els dits una de les cremades. El contacte em va fer tancar els ulls, oblidant-ho tot per un instant.

- Perquè tu no ets com els altres. Tens un esperit impossible de domar. Per això t'han portat aquí.

Quan vaig obrir els ulls, la seva mirada intensa em va fer tremolar. El furó va miolar suaument, com si volgués recordar-me que ell també hi era. Ell va riure, i jo vaig sentir les galtes enrojolades.

- No recordo l'última vegada que algú em va mirar així -vaig confessar.

- Ah, sí? l com t'he mirat?

- Com si jo importés... -vaig murmurar, avergonyida. Ell em va fer alçar el rostre amb suavitat.

- És que m'importes.

El silenci que va seguir era tan dens que semblava aturar el món. Sense adonar-me'n, vaig acostar-me, i els nostres llavis es van trobar en un petó carregat d'intensitat.

Els dies van passar. La cremada del meu braç no desapareixia i jo seguia plena de dubtes. Però amb ell tot semblava més suportable. Ens estiràvem sota els arbres, amb el furó descansant al meu pit.

- No entenc per què jo -vaig confessar-. No soc més que una intrusa al meu poble. Sempre he sentit que no pertanyo enlloc.

- Precisament per això ets l'única capaç de creuar el bosc. El teu cor no està lligat a cap lloc. Això t'ha guiat fins aquí, fins a mi.

Les seves paraules em van fer plorar en silenci. Per primer cop, algú no em veia com un error, sinó com algú necessari.

- Doncs... què passarà amb la massa negra? -vaig preguntar.

- El seu poder sempre existirà, però el que importa és qui la controla. Fins ara només ha dut desgràcies.

Però amb la teva ànima, pot esdevenir una cosa meravellosa.

Un calfred em va recórrer l'esquena. Jo podia transformar-la. No volia quedar atrapada en el passat. Em vaig aixecar, despertant el furó, i vaig estendre la mà al noi.

- Vull caminar endavant, amb tu.

Ell no va trigar a acceptar-la. El bosc es va omplir de llum, dissipant les ombres. l jo, per primer cop, vaig sentir que la càrrega que havia portat tota la vida s'esvaïa. Ja no era la noia diferent. Ara era algú que havia triat el seu propi camí. l no estava sola: ell i el furó m'acompanyaven en un futur incert, però ple d'esperança.

Prosa Adult

GUANYADORA

L'OFICINISTA

Pseudònim: Franz M. Croissant

Feia massa temps que ocupava la mateixa cadira estreta i dura, arrelada al terra com si la fusta i el metall haguessin après a reconèixer el pes exacte del seu cos. Ni tan sols podia recordar quan temps havia passat rere aquell taulell, ni tampoc el que havia sentit al principi, quan encara era jove i tot allò semblava provisional, un esglaó més que aviat deixaria enrere. Ara, en canvi, evitava pensar quantes hores li quedaven d'estar encartronat en aquell lloc; havia après que comptar-les era un error, que només servia per fer-les més lentes i feixugues. Confiava que algun dia faria un parpelleig una mica més llarg, una letargia capaç de recuperar totes les hores de son perdudes des que havien nascut els fills, i que, en tornar a alçar la mirada, tot ja hauria passat, que la vida hauria avançat sense ell, deixant-li, llavors, des de la perspectiva, una melangia estranya per aquell cubicle que ara el consumia.

Al costat dret del taulell, mig ocultes sota un feix de papers publicitaris, hi havia dues fotografies gastades dels seus fills. Les havia posat allà el primer dia que van arribar a casa, orgullós, com si fossin els seus amulets. Però, amb el passar dels anys, no evitarien quedar atrapades sota la mateixa capa de pols que a l'oficina ho cobria tot. Sempre les mirava de reüll en moments de desgast, no pas per obtenir força, sinó per recordar-se que la seva presència allà no era del tot absurda.

Tampoc sabia dir en quin moment havia pres el costum de no esmorzar. Ara, només de pensar en fer-ho, sentia una pressió inert a l'estómac, com si aquest s'hagués acostumat a començar el dia buit i rebutgés la idea de ser destorbat. Havia sigut una renúncia gradual, minúscula, però constant a cada nou matí, un mos menys, fins que un dia va descobrir que vivia amb aquell gust ranci i metàl·lic del dejú, barrejat amb el pòsit amarg del cafè de l'oficina, enganxat com una capa persistent sota la llengua, com de ferralla dissolta. Des de llavors, havia après a economitzar les paraules, a retenir-les dins la boca i mastegar-se les galtes perquè cada so li semblava una escletxa per on aquella pudor podia delatar-lo. Els clients, per sort o per desgràcia, sostenien el seu silenci: s'asseien davant seu i desgranaven les seves queixes interminables, com si cada paraula que els sortia de la boca s'anés apilant, una damunt de l'altra, materialitzant-se davant seu, baix la il·lusió que quedarien arxivades en algun lloc, que serien redirigides a una instància superior. Però no buscaven cap resposta, cap solució, no, ho havia après amb el temps: ell només era una espècie de ninot de palla i el que realment volia aquella gent era sentir-se a si mateixa, reconèixer la veu pròpia en aquell espai escèptic. Sentir-se importants, en resum. Des que ell havia optat per callar, semblaven més satisfets, com si el seu mutisme hagués perfeccionat la seva funció.

Quan els clients parlaven, ell no buscava mai els

seus ulls. La mirada li quedava fixada a la pantalla esmorteïda, sense llegir-hi res. Els dits, lents, recorrien les tecles —xac, xac... xac—, no per escriure, sinó per sostenir la ficció que estava ocupat i evitar així que els clients se sentissin observats.

El soroll era escàs a l'oficina, espaiat. Fins i tot les màquines sabien que no hi havia pressa. A vegades, entre el silenci, escoltava fragments dispersos de converses: rialles abruptes dels veïns de cubicle, murmuris tallats de les dones de la neteja, històries inconnexes que, de refiló, li quedaven enganxades al subconcient.

Quan no hi havia ningú per atendre, deixava reposar el munt d'informes a mig fer sobre la taula—urgents, sempre urgents, d'una urgència tan constant que ja per a ell havien perdut la capacitat d'inquietar-lo— i s'aixecava sense decidir-ho del tot, com si les cames actuessin per costum. Travessava el passadís, mentre tots els ulls de l'oficina el seguien sense dir-li res, fins arribar a escolar-se en un quartet estret amb un rètol a la porta que deia "Només personal autoritzat". Allà no hi entrava la llum natural, i entre caixes plenes d'arxivadors i tóners gastats, encenia un cigarret que només fumava fins a la meitat, aspirant el fum voraçment com si aquest si pogués omplir-li l'estómac. Al seu costat, mentre fumava, la cafetera de l'oficina escopia aquell líquid aigualit i recremat en un got de paper. Era un secret a veus, i per això ningú el destorbava durant aquell moment de treva, encara que sabia, per les marques de cremades a la taula i les càpsules de cafè amuntegades a la paperera, que no era l'únic que havia pres aquella rutina, tot i que ningú li havia ensenyada.

L'ansietat, de sobte, semblava contenir-se, com si es recollís en un punt minúscul al seu interior, esperant el següent assalt, d'imprevist. Aquell quartet era el més semblant a no existir que mai havia conegut, amb les parets ajustant-se entorn seu, com les fustes interiors d'un taüt. Es fixava, cada dia, en el reflex que li retornava la cafetera platejada mentre xiulava: la pell marcida, els ulls enfonsats i d'un negre malaltís, el cabell ja escàs, com si cada dia se'n desprenguessin sense fer soroll, junt amb la impotència de no poder fer-hi res al respecte. I es preguntava, amb un calfred que no l'abandonava, si els altres, els que el somreien en entrar a l'oficina el veien tal com ell es descobria allà, amb llàstima.

Després, retirava el got de cafè de la màquina i li donava un xarrupeig abans d'apressurar-se a tornar al seu lloc, deixant el quartet lliure per al qui vingués darrere. S'asseia de nou, intentant fondre's amb la seva cadira abans que el cap pogués advertir la seva absència. No obstant, aquella por era una creació seva. Un deliri, vaja. El cap passava pel davant del seu cubícul sense aturar-se, sense mirar-lo, sense pronunciar un bon dia. Ell era l'únic que semblava accelerat en aquella oficina, que no semblava tenir l'atenció extraviada en una altra dimensió. Ell caminava sempre amb presses, però no aquelles presses visibles de qui ha de resoldre una feina urgent, sinó com si obeís encàrrecs massa importants com per poder ser compresos. Entrava al despatx, la porta es tancava darrere seu, i no el tornaven a veure fins que, un cop per setmana, posava rectes tots els treballadors i, punt per punt, enumerava tot allò que calia corregir, com si allà mai ningú a part d'ell hagués fet alguna cosa bé.

El cap era un home vell, prim, de mal caràcter, i l'oficinista no podia evitar notar, mentre els escridassava, que ell tampoc devia esmorzar, que el seu alè era idèntic al propi. Aquell detall li deixava una pregunta incòmoda que no s'atrevia mai a formular: havia ocupat alguna vegada la seva mateixa cadira? I, si era així, com podia estar tan allunyat de l'operativa diària, del tracte amb el client, de les energies limitades de qui treballava amb el cos assegut però la ment erosionada?

L'únic a qui el cap semblava mirar amb una expressió diferent era el becari. Ell era jove, recent sortit de la

universitat, encara amb la pell fresca i l'esquena dreta, i es movia amb aquella energia que només tenen els que encara no han après que poden estalviar-la. Estava endossat a primera línia de front, just a l'entrada, on rebia els clients amb un interès sincer, sense signes de cansament, fins i tot somrient quan li repetien les mateixes queixes de sempre. El cap el cridava sovint al despatx, li parlava amb un to persuasori, gentil, com si volgués convèncer-lo que allà hi havia un futur per a ell, com si sabés que aquell entusiasme s'esgotaria aviat i que cada cop era més difícil retenir les noves generacions.

Encara amb el cafè a la mà i l'olor de tabac enganxada a la roba, l'oficinista sempre es veia obligat a trencar el seu mutisme per respondre a algun dubte d'aquell noi, no sense deixar anar un renec per deixar clar que aquella tasca no li pertocava a ell.

—Professor Xavier, al rescat! —reien els seus companys traient el cap des dels seus cubículs.

—Mestre! Mestre Xavier —els corregia ell, amb una mitja rialla que no dissimulava l'orgull, mentre avançava lentament cap a la taula del becari.

Saborejava aquells instants sabent que ben aviat el becari no necessitaria la seva ajuda, que el deixaria enrere; no calia que ningú li ho digués, ho comprovava cada cop que una pregunta del noi el feia dubtar, que li mostrava un angle que mai havia considerat i l'obligava a buscar la resposta amb presses mal dissimulades. Eren preguntes simples, d'una lògica irritant, que exposaven una manca de criteri que ell feia temps que havia acceptat sense gaire escàndol.

Aquell noi encara estava viu en un sentit que ell havia perdut: als ulls se li acumulava una llum inquieta, feta de curiositat i ambició, i parlava sense vacil·lar, sense vergonya, sense putrefacció. Ell encara devia esmorzar.

Però l'oficinista no sabia si compadir-lo o consolar-se en pensar que aquells trets de la joventut no li servirien per a res més que per seguir el seu propi camí. Per una banda, li hauria volgut dir que marxés tan aviat com pogués, ara que encara no tenia criatures ni lligams; però, qui era ell per advertir-lo, si mai havia gosat aixecar-se d'aquella cadira freda per por de descobrir que sempre havia pogut marxar? Alhora, sentia la temptació d'aprofitar aquella energia desbordant, de parasitar-la com una arna vibrant a la llum artificial, i així descarregar-li aquells informes urgents acumulats sobre la seva taula. Poques vegades podia resistir la temptació, però sempre l'acompanyava la por de veure com, un cop més, un esperit jove començava a esclerotitzar-se seguint promeses buides.

Tornava al cubicle com qui retorna a la cel·la després del pati. Allà l'esperaven dos clients més, dels més pesats, amb les celles arrufades, susurrant entre ells com si estiguessin conspirant, aprofitant la seva absència. Eren aquells que cada dia feien la ronda de cubicle en cubicle com baldufes perdudes, buscant una resposta definitiva—els sí que la buscaven, insistents—però que ningú podia—o bé no sabia—donar. Llavors tothom els passava endavant: no per excés de feina, sinó per una desgana organitzada, un mecanisme d'autodefensa. Els saludava amb un somriure mínim i un moviment de cap, per no obrir la boca, i es deixava caure a la cadira, mentalitzat per escoltar aquelles queixes que li perforarien les temples una altra vegada. En moments així era quan havia d'aferrar-se als retrats dels fills. Sabia que, si un dia desapareguessin, si algú els tragués del taulell sense dir res, potser ja no s'aixecaria mai més; quedaria allà, definitiu, una peça més del mobiliari.

Quan per fi es podia desfer d'ells, deixava anar un sospir profund, de victoria. Per fi el rellotge de paret marcava el mig matí i en aquella hora en punt apareixia ella, la companya amb la bossa de plàstic que feia cruix: croissants de xocolata. Semblava l'única capaç de veure el buit que li menjava la mirada—potser el mateix que

assetjava tothom— i, per això, deixava un croissant a cada taulell, com si fos un medicament. Fins i tot el becari—que al principi refusava el dolç, incòmode entre el respecte i la vergonya—ara l'acceptava amb una alegria simple, pròpia d'un nen.

L'oficinista, finalment, també s'acostava el croissant a la boca; en flairava l'olor greixosa, i se'l cruspia gairebé d'una mossegada, retenint només l'extrem amb els dits, amb cura que la xocolata no s'escolés per la comissura dels seus llavis. La dolçor pastosa es confonia amb la sequedat hermètica de la seva saliva i, una altra vegada, el cos cedia: no un alleujament, no una millora, només la sensació que podia resistir una mica més, que aquell sucre processat li renovava les forces.

Aquella dona sempre els somreia i els preguntava pel seu dia. L'oficinista, però, no aconseguia saber si aquell somriure era protocol, una cortesia mecànica, o si amagava un rastre d'afecte real. El dubte el descol·locava i ell sempre responia amb un lleu arronsament d'espatlles. Aquell mínim gest, aquella insinuació d'apreci, el posava nerviós. El feia sentir malament, com si no sabés què fer amb una mica de compassió.

Alhora, just després de l'hora del croissant, els murmuris dels cubicles li arribaven amb la mateixa insistència de sempre, com si volguessin arrencar-li l'atenció, repetint un dia més aquella primícia de perpetua morbositat: el rumor d'una possible aventura entre aquella dona i el cap. Només d'imaginar-ho, sentia un fàstic espès, una ràbia sense forma, difícil de pair cada cop que ella li somreia al matí, com si aquell record deformés el gest en una ganyota insultant. Per això s'empassava el croissant d'una queixalada, gairebé sense assaborir-lo, com per ofegar el pensament abans que es formés. Però la massa, encara a mig digerir, li tornava amunt per l'esòfag amb un regust agre. Se sentia, com explicar-ho? Enganyat, traït fins i tot, encara que sabia que ell no era ningú, que aquella dona no li devia res. Però el sentiment no obeïa a la raó.

Al calaix, entre fulls groguencs i clips rovellats, reposava la seva carta de renúncia. L'havia escrita feia molt de temps, quan encara podia veure amb claredat que aquell lloc era un pou asfixiant i no la prolongació inevitable del que ell era. De tant en tant la rellegia, i somiava: aixecar-se sense dir res, deixar-la damunt la taula del cap sota la mirada sorpresa de tota l'oficina que es desfaria en murmuris; besar amb desvergonyiment la dona que portava els croissants, saber d'una vegada per totes si el somriure que li dedicava era de debò i, sobretot, abandonar per sempre aquell cubicle. Però llavors, quan la mirada se li esvaïa en aquella il·lusió, li venia al cap el record del seu avi, que amb la suor al front i les mans plenes de durícies d'anar a l'oliva, sempre havia parlat del treball d'oficina com d'un cel inaccessible. Alguna cosa el bloquejava. Tot i que moria de ganes d'imaginar la cara del cap en veure'l entrar al seu despatx, rogant-li, convidant-lo a seure al seu escriptori per fer-lo canviar d'idea, era com si ell mateix hagués tret les arrels en aquella cadira. La seva existència semblava no tenir sentit fora d'aquell espai; els anys transcorreguts allà s'esfumarien en el mateix instant de lliurar la carta, com si el temps, pervers, no fos indiferent a les seves decisions. Es repetia les paraules del seu avi, sense arribar a creure-se-les del tot, però sense saber què hi havia més enllà. Així mai no s'atrevia a fer-ho, ni tan sols a treure la carta del calaix. Fins que... Fins què? Fins quan?

Quan arribava a casa, la foscor ja havia entrat abans que ell. Notava com el cos se li desfeia al ficar la clau al pany de la porta: primer els peus, després els braços, finalment la cara. Tot ell, desfigurat, a trossos, cubista, com en un Picasso. Es treia la jaqueta amb fúria, s'esgarrapava el coll de la camisa com si fos una soga, com si l'aire no li arribés. Un pessigolleig sord li pujava des de les sabates fins a les galtes, com si la pell mateixa li volgués fugir. Els nens corrien a rebre'l, se li aferraven a les cames amb una alegria estrident

que el feia vacil·lar. Tot després, la dona li posava els llavis a la galta. Ell només sentia un frec humit, com un segell gastat. “Ah, sí, l’estimo”, es deia fixant-li la mirada mentre ella el parlava. Però les seves paraules li eren cops secs, un soroll metàl·lic, com grapadores que es tanquen sobre pàgines gastades, i ell ara tampoc gosava obrir la boca per respondre.

A taula hi havia menjar. O potser runa. Les sobres d’ahir, o d’abans-d’ahir, descompostes, irreconeixibles, en una cassola que desprenia un baf d’humitat rància. La destapava per fer-ne un mos, sense gana, només per costum, potser per respecte. La pasta se li enganxava a les dents, se li convertia en fang a la boca i baixava a l’estómac en lentes contraccions, com si el cos mateix es negués a acollir-la; com si el dejú fos, en realitat, el seu estat natural.

Després, el llit. La fusta cruixia. Ell s’hi deixava caure, inert, amb el desig pur de desaparèixer, nu, sota les mantes. Acabava tancant els ulls amb la convicció que potser aquesta vegada no tornaria a obrir-los. Però els obria sempre. Sempre. I el matí el retornava al mateix lloc, al mateix cubicle, a la mateixa cadira, amb l’estómac buit. Amb tot ell: buit. Un dia més, condemnat a ser un altre Gregor Samsa despertant al seu malson.

FINALISTA

EL CONTE DEL CARRO

Pseudònim: Net de pagesos

A l’hort dels iaios hi ha un carro, arraconat i amb esperit de fòssil, quan m’hi apropo em ve el furor pagès dels iaios, la vocació per la terra que retinc en el tacte de la gorra i en el soroll de les pessetes d’ ella, la gorra penja al rebedor de casa i l’acústica de les monedes rosses m’arriba de la parada del mercat on la iaia venia tota la producció de l’hort.

El carro és un cadàver que em dona vida, un esquelet que em rejoveneix l’ànima i em du amb remor de petjades de mula pel riu de pedra del poble, de casa a l’hort a les clares de l’alba, i, de l’hort a casa a la fosca enlluernada per la lluna. El camí que damunt el carro incomptables cops van fer els iaios, d’anada i tornada, molts ocells matiners i molts estels nocturns podrien escriure aquesta història. Ni els cantors diürns ni les estrelles nocturnes han tingut mai el calfred que jo tinc quan les mans acaronen l’antic medi de transport dels iaios.

Quatres costers més avall d’ on és el carro, el riu canta el seu bodegó immens de fruits saborosos de tota mena, la seva obra més dolça, la que vaig descobrir posant els dits menuts com colibrís dins el carro i tocant préssecs, pomes, melons, síndries... Aquell tacte em deia que el lloc on anaven els iaios s’assemblava al paradís de les primeres lliçons bíbliques que la meva ment infantil atrapava a bacinets a les boiroses classes preescolars on feia d’alumne. El carro i la mula que dormia a l’entrada de casa duien al paradís.

Davant del carro hi ha el corral, avui buit d’ovelles, a l’obrir-lo amb una empenta seca m’arriben bels d’ovelles i jo de repent soc un nen encisat per aquell ramat protegit per quatre parets pròpies de l’essència misteriosa d’unes runes d’un poema romàntic de Byron. Els ulls de les ovelles eren una peça clàssica que feia de banda sonora a la meva entrada al país de les meravelles d’Alícia. Els ulls de les ovelles, el seu interior eren territoris pantanosos entre la vida i el misteri en vida. Entrar-hi era contemplar d’altres infinits i comprendre sense saber-ho en aquells moments que estem fets d’infinit.

El corral avui buit em demostra que hi ha llocs que mai es buiden del tot si la poesia ha passat per allí, i, també em recorda alguns contes de terror viscuts

en primera persona d’innocència infantil destrossada pel verisme indiscutible de la mort d’aquelles innocències plurals de bels sensitivament còmplices, clar, a poc a poc, comprenia que molts d’aquells amics

i amigues coberts de llana acabaven els seus dies a les carnisseries del poble, i, el que era pitjor, en reduïdes ocasions festives a la taula de casa.

Amor i mort en aquest corral avui buit i tan ple de la meva sensibilitat com recíprocament la meva sensibilitat està plena d' ell.

Tot allò, tot aquell edèn el capitalitzaven un carro i un corral, i el vivificava un rec llarg com una serp dolça que alimentava el bodegó esmentat del riu.

Els ulls de la mula eren dos boles del món, brillants com un cor bo, quan baixava a l'estable i obria la cortina del seu dormitori em mirava mostrant-me sense ella saber-ho la resposta a la pregunta de nen què significa el respecte per allò desconegut, si les ovelles mostraven la meravella de la tendresa, la mula oferia la profunditat de la seriositat, la sinceritat de qui viu del seu treball. Quan faig submarinisme fins al passat de l'entrada i escolto els esbufecs de la mula des de la màgia de la reminiscència sensitiva, oloro l'ombra del iaio aparcant el carro i m'empleno de la llum d'aquell pagès que va traspassar quan jo tenia quatre anys, llum de saviesa pagesa d'amor inesborrable per sempre amb una consciència de temps racional que just pot abraçar un pom de records.

El carro, si l'escolto, té el so del meu cos de nen mullant-se al safareig d'estiu, aquell nedar maldestre que em torna el meu reflex infantil amb braçades de màgia narrativa, mentre arreu aterren abelles, helicòpters, mosques, vespes...

Arri mula, arri... és dir-ho, i notar la personalitat de la iaia, callada i plena de natura, com una lluna nocturna sobre el seu hort. No m'aturo de fer viatges de casa a l'hort i de l'hort a casa.

Són els seus viatges, és el viatge del carro que segueix portant com a companys els iaios, en un viatge místic vers la terra treballada, vers el seu or que era l'hort.

Quan el iaio va morir, la iaia es va acomiadar del carro, el carro va quedar on és avui, i la manera d'anar a l'hort era diferent, o bé, caminant, o bé, la duia el seu fill, no sé com era exactament la mirada verda de la iaia vers el carro, el que sí sé, és que estava plena de llàgrimes d'amor i enyorança, i quan la desmemòria li va fer l'últim atac segur que l'últim record va ser el trot de la mula a les oïdes i les mans del iaio dirigint el carro.

Quan no recordava res, al marxapeu de la mort, era dir-li, hort, i als ulls se li posaven llums tangibles que derrotaven l'intangible on l'havia dut la maleïda demència senil, i, això fa el carro en mi, el carro arraconat com l'arpa de Bécquer em desvetlla la infantesa i em regala un temps fugit amb l'oferiment dels iaios perduts, els iaios pagesos. Una mena de ressurrecció de Llàtzer que s'aixeca en forma de passat i m'abraça com abraça la felicitat, sense temps, sense espai i amb infinit amor.

Em permeto el luxe de buscar el iaio Josep amb la veu i demanar-li el que per la seva prematura mort va quedar en obsessió.

Iaio conta'm un conte:

Hi havia una vegada una parella de pagesos que anaven a l'hort amb un carro i una mula i entremig dels dos hi anava un nen menut de tres o quatre anys que sense saber-ho en aquell moment estava escrivint el conte més bonic del seu cor. El conte del carro dels iaios.

Aquest carro que ara abraço.

No me'n recordo de cap conte del iaio, de fet apostaria que no me'n va contar cap, però sé del cert, que sol estimant superlativament la terra com la iaia i ell la van estimar, em va contar meravellosament el conte més bonic que em podia explicar, el conte d'estimar la terra com la terra mereix.

Arreu canta el riu la cançó del seu bodegó tan natural com màgic.

Poesia

GUANYADORA

EL CARTER

Pseudònim: Montalbano

Sola, a casa estant,
la bugada s'amuntega.
Mentre, a la cuina,
el brou pausat
l'estança ofega.
La mateixa feina trobada,
monòtona i feixuga
per la vida atorgada.
Un sobre entre la roba s'amaga...
Amb les mans el pren i llegeix;
plora i riu alhora.
El cor li batega fort
i, sorpresa, per a ella diu:
"Dones que treballeu.
Dones que heu treballat,
que estimeu i heu estimat.
Mares que vau parir
i que a tots ens heu criat,
vosaltres sabeu lo que es patir
i sovint fer-ho en soledat.
Mai ningú us tomarà
. tot el que heu donat,
tan sols us cal...una mirada,
un beset o una abraçada.
Us mereixeu un record d'agraïment
pensant que allò que fa una mare
sempre està ple de sentiment."
Amb la roba plegada
i la sopa escudellada,
la MARE, cofoia,
s'eixuga la cara.
Té la carta mullada
i del seu fill, joiosa,
anhela l'arribada.

FINALISTA

PETJADES (Somriu)

Maria José Franquet Álvarez

No vols reescriure
l'animal esquiu que
amagat sota el fang
t'ignora.
Fugen fragments,
frases com ales.
Les mans sota la pluja
són branques que es despullen.
Només perdura l'ombra
de l'animal.
Desconegut un nom
ara s'enfila, estrany,
per l'arbre que ets.
La por l'impulsa,
busca un amagatall,
alguna escletxa.
Vol ser cargol,
trobar un camí
i en el relat
sanar ferides.
Inquiet,
de branca en branca
ignora les arrels
que el subjectaven.
El veus fugir,
el poema s'esborra.
Buscaràs les petjades.
Ser poema.
Esdevenir poema desescrit.
JOSEP-ANTON FERNÀNDEZ



JARC

VETLLEM PER A UN FUTUR AGRARI JOVE I PROFESSIONAL

Incorporació de joves

Som especialistes a assessorar i acompanyar joves que volen incorporar-se al sector agrari. T'ajudem a fer realitat el teu projecte!

Altres ajuts i tràmits

- Declaració Anual de Nitrogen (DAN)
- Sol·licitud d'ajuts agraris (DUN)
- Planificació de la sembra de cultius herbacis
- Altres tràmits

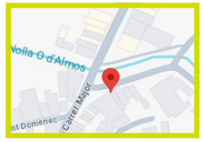
Assegurances

Som experts en assegurances agràries. T'ajudem a triar la que millor s'adapta a la teva explotació.

Escaneja'm per estar al dia de totes les notícies!

SEGUEIX-NOS!

@jarc_coag



ENS POTS TROBAR A LA NOVA OFICINA DE

JARC Mora la Nova

Passeig Mossèn Joan, 74

621 298 389 · baixebre2@jarc.cat

montaña assessors

assessors laborals - fiscals - comptables - jurídics - gestors administratius - agència d'assegurances - consultors de màrketing i comunicació d'autònoms i PIMES

L'equip de professionals, personal i col·laboradors de **montaña assessors** us desitja unes **bones fires**

Móra d'Ebre
Gestoria administrativa
Assessoria laboral - fiscal - comptable
Agència d'assegurances
Consultors de màrketing i comunicació
c. Dr. Peris, 12
977 400 307
info@gestoriamontanya.com

Flix
Assessoria jurídica
Assessorament laboral i fiscal
Agència d'assegurances
c. Major, 14
977 410 784
oficinaflix@gestoriamontanya.com

www.gestoriamontanya.com


COMERCIAL LLAURADÓ
TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ
977 400 387
info@comercialllaurado.cat
www.comercialllaurado.cat